

gjennemført: Den Enighed, der saaledes kan antages at være opnaaet mellem det ærede Udvalg og den høitærede Minister om de forskjellige Forslag og om denne Sag i det Hele, har havt den Følge, at der ikke er fremkommet et eneste Ændringsforslag udenfor de af Udvalget stillede og det af den Grund, at ikke noget enkelt Medlem vistnok har turdet indlade sig paa i dette Tilfælde at stille noget Ændringsforslag, da der ikke vilde være nogen synderlig Udset til at faae noget saadant vedtaget. Af de ved Udvalgets Behandling af denne Sag fremkomne Forslag indeholde særlig de, der ere stillede til Lovforslagets første Hovedaffnit om Vand's Afledning, ikke uvæsentlige Forandringer, og Udvalget er i en væsentlig Grad gaaet tilbage til de allerede bestaaende Lovbestemmelser i den Henseende. Men desuagtet maa det erkjendes, at flere af de stillede Ændringsforslag ere virkelige Forbedringer, saa at, naar Loven udkommer i den Stikkelse, som den med de stillede Ændringsforslag vil faae, vil den alligevel efter mit Skjøn være et betydeligt Fremskridt, og det vil derfor være ønskeligt, at Sagen fremmes, uagtet der kan være Et og Andet deri, som man i det Hele ikke kan sympathisere med. Den ærede Ordfører udtalte, at med Hensyn til Vedligeholdelsespligten var man ikke alene gaaet tilbage fra det, der er foreslaaet i Lovforslaget, hvor man helt igennem har lagt Vedligeholdelsespligten saavel ved de større som ved de mindre offentlige Vandløb over paa dem, der virkelig have Interesse af denne Vedligeholdelse, men man var gaaet fuldstændig bort deraf og har lagt denne Pligt ubelukkende over paa Bredeierne. (Modsigelse af Ingerslev.) Ja, forsaavidt man optager større Vandløb som nye, har jeg forstaaet det saaledes, at saa maa Vedligeholdelsespligten ved disse Vandløb paahvile Bredeierne. (Ingerslev: Ja, indtil de blive regulerede.) I Forbindelse dermed satte den ærede Ordfører ogsaa Maadigheden over Vandet, endstjøndt Udvalget i den Henseende ikke er gaaet til andre væsentlige Indskrænkninger end de, at der skal dannes et Interessentskab af mindst 5 Medlemmer for at kunne faae Ret til at benytte Vandet ogsaa af Lodseiere udenfor de egentlige Bredeieres Kreds. Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (S. Madsen) udtalte, at man derved var gaaet Bredeierens Ret for nær eller havde lagt Hindringer i Veien for Anlæget af de saakaldte Strømhjul, og det vil heller ikke kunne negtes, at det ogsaa er Tilfældet, idet det er en temmelig bebyrdenlig Bestemmelse, at det for at anlægge saadanne Strømhjul skal være nødvendigt at tilkalde Landvæsenkommissionen for at sætte et Flodemaal derfor. Jeg tror nu ikke, at saa indskrænkende Bestemmelser i denne Henseende ere nødvendige, men paa den anden Side maa jeg erkjende, at disse Strømhjul ikke have den Betydning, som man paa flere Steder er til-

lyselig til at tillægge dem, thi i Reglen ville de Samme, der sætte Strømhjul, naar de ere nogle flere, kunne forene sig om at stemme op og saaledes faae Vandet til af sig selv til at løbe ind over deres Eiendomme; det vil i de fleste Tilfælde være en langt fordelagtigere Anvendelse af Vandet og en fyldigere Maade at benytte det paa end ved Strømhjul. De kunne kun være fordelagtige, hvor det er umuligt for flere at forene sig om Vandets Benyttelse; men hvor der er saamegen Vandkraft, at Strømhjul kunne benyttes, ville Forholdene i Reglen ogsaa være saaledes, at der er saamange Lodseiere, som have Interesse i Vandets Benyttelse, at de med større Fordel ville kunne forenes om at opstemme og benytte Vandet til naturlig Overrisling. Jeg tror altsaa egentlig ikke, at denne Bestemmelse vil have nogen skadelig Virkning, om den end maaft vil have til Følge, at der ikke anlægges flere Strømhjul, og at nogle af de allerede bestaaende falde bort, thi for fleres Vedkommende er det efter min Overbevisning en tvivlsom Fordel, de naae ved at hæve Vandet op ved Hjælp af Strømhjul. De Bestemmelser, jeg sætter mest Pris paa iblandt Udvalgets Forslag, ere de, der angaa Affattelsen af Regulativer, hvor man har søgt at faae Afgjørelsen saavel for de større som for de mindre Vandløbs Vedkommende, idet der over Amtsrådets Afgjørelse er sat Indenrigsministerens. Dette anser jeg for en overordentlig stor Fordel, thi derved og alene derved vil der kunne opnaas en forstandig Regulering og ogsaa faas en forstandig Ordning af hele dette Forhold. Derimod er der en Bestemmelse i den af Udvalget foreslaaede § 4, der skal træde i Stedet for Lovforslagets § 4, som ikke ganske tiltaler mig. Det er særlig det første Stykke, jeg i den Henseende figter til. Denne Bestemmelse gaar jo nemlig ud paa, at ved denne Lovs Krafttræden skal de Vandløb, der nu ere optagne henholdsvis som større og mindre, gaa over til ligesom hidtil at være Hovedvandløb eller mindre Vandløb. I det oprindelige Lovforslags § 4 stod, at det kun skulde ske „indtil videre“; hvorimod der her staar, at de „uden videre“ gaa over dertil. Jeg ønskede gjerne at vide, om dette „uden videre“ skal forstaaes saaledes, at de derved ere mere bundne, eller at en Forandring i Regulativerne derved er mere vanskeliggjort, thi efter mit Skjøn er der ikke alene den Ulempe ved de nuværende Regulativer, at en stor Del Vandløb, endogsaa større ligge aldeles herreløse hen, men ogsaa, at man paa Grund af Amtsrådernes Uvilighed til at optage Vandløb som offentlige under deres Tilsyn, har været nødt til i Sognekommuner at optage Vandløb i de mindre Vandløbs Klasse, der ubetinget burde henføres blandt de større, og det, jeg vilde sætte megen Pris paa, er, at der gives den samme Frihed til at forandre de bestaaende Regulativer, saaledes at mindre